

[Nielsen-Man.]

Det ærede medlem hr. Bjerre har fremsat den udtalelse, at han, der har været medlem af forfatningskommissionen, først fik præsenteret betænkningen til underskrift på et så sent tidspunkt, at han dårligt nok vidste, hvad der stod i den, og derfor har taget forbehold. Jeg tager det som udtryk for, at det er forholdsvis få mænd, der har skabt dette værk, og jeg mener, at forslaget, gennemført som det foreligger her, vil medføre en uhyre magtkoncentration i folketinget. Men denne sags behandling har også vist mig, at det ikke bliver den menige folketingsmand, der bliver bestemmende; jeg mener afgjort, at det vil betyde et fåmandsvælde i den rigsdag, som kommer.

Jeg har måske brugt stærke ord imod det her foreliggende forslag. Jeg tror, at hvis alle står op og roser forslaget, er det sikker på at falde ved folkeafstemningen. Det falder måske alligevel, men det værste, der kan ske for forslagsstillerne, er, om den lige gyldighed, der råder blandt vælgerne; ikke bliver brudt. Det har været sagt — og jeg tror med rette —, at der er ringe interesse for grundlovsforslaget ude blandt vælgerne, og hvis man skal få dette forslag gennemført ved folkeafstemning, skal der vækkes interesse for det. Denne interesse kan den højtærede statsminister — med al respekt for hans hjerne og hans evne til at tale til befolkningen — ikke vække, hvis ikke nogen går imod forslaget, og jeg melder mig herved som hjælper for den højtærede statsminister, selvom jeg ikke tør håbe på, at jeg derigennem tiltusker mig et håndtryk for mit bidrag ved denne sags behandling.

Jeg skal anbefale det høje tings medlemmer at gøre et virkeligt arbejde for at forbedre forslaget i det udvalg, der kommer. Det forekommer mig, at forslaget er uantageligt i den foreliggende skikkelse.

V. Knudsen: Det kan vist uden nogen form for overdivelse fastslås, at vi i dette høje ting er midt i en meget interessant og vigtig forhandling, der, såvidt jeg har konstateret, oven i købet følges med ikke ringe interesse af vælgerne. Vi har haft den glæde, den oplevelse, det altid er at lytte til mange kloge, velovervejede og velgenemtanke indlæg i debatten såvel fra de ærede ordføreres side som fra mange andre

sider i salen, ord, der har modenhedens og erfaringens vægt bag sig. Der er fremkommet forskellige antydninger og direkte forslag om forbedringer i det af det andet høje ting vedtagne forslag, og jeg vil gerne udtrykke håbet om, at landstingsudvalget må have held med sit arbejde, således at dette høje ting kommer til at sætte sit præg på den nye grundlov.

Fra allerhøjeste sted indenfor denne bygning er det udtalt, at der i anledning af vedtagelsen af den nye grundlov ikke skulle blæses fanfarer, ikke plantes egetræer. Jeg vil dog synes — ikke som en fikts idé, men forudsat at man kan enes om de forbedringer, der er ytret ønske om fra forskellige sider her i salen —, at der måske alligevel kunne være grund til en enkelt fanfare, et enkelt egetræ; det skulle ikke gerne blive så trist, at der udelukkende plantes hængepile.

Der er for mig ingen grund til at foretage nogen gennemgang af de paragraffer, der kan blive tale om at foretage ændringer i; det er gjort på udmærket måde fra forskellige side og fra mere kompetent side. Jeg vil nøjes med nogle få betragtninger om mulighederne for og ønskeligheden af, at erhvervene repræsenteres i det nye ettkammer; hvis vi får et sådant; det afhænger i sidste instans af folkeafstemningen.

Under diskussionen om grundlovsrevisionen og især under diskussionen om overgang til etkammersystem er der fra forskellige side givet udtryk for, at man ved landstingets afskaffelse måske udelukker en vis klasse medborgere fra deltagelse i det politiske arbejde, folk, hvis faglige og saglige indsigt på forskellige områder kunne være nyttig for rigsdagens arbejde og anseelse. Mange mener, at det bliver svært at få de folk, der her er tænkt på, til at lade sig opstille til etkammeret, fordi de nødvendig vil deltage i en valgkamp af hensyn til besværlighederne, den tid, det tager, manglende træning i politisk diskussion; mange andre grunde kan måske fremføres.

Det er muligt, at dette er rigtigt, noget er der sikkert om det, men jeg tror, der er en anden grund, som er væsentligt mere tungtvejende; det er den tid, der beslaglægges af rigsdagsarbejdet, og som folk, der sidder i ledende eller overordnede stillinger indenfor de private erhverv, meget dårligt kan afse. I fremtidens ettkammer